31.2

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Mélyen tisztelt Tanár Úr.

Háborgatnom kell igen tisztelt Doktor urat, de hát dr. Schreiner-ről erről szó. Itteni ismerősök kérésére vagy egy hónapja dr. Maybaum úrhoz fordultam nézni fölvilágosításért, amit ő meg is adott; de egyúttal a kérést is fölvetette: nem jó lenne-e, ha Schreiner valamelyik nővére venné magához, ellátásáról persze az intézet gondoskodnék. Tegnap azután levél jött dr. Fuchstól, hogy küldjem be Schreiner születési bizonyítványát. Úgy látszik, valamelyes fordulóhoz jutott Schr. ügye. Ezért írok igen tisztelt Tanár úr-nak. Közbe lépésére talán nem lesz szükség; de semmiesetre sem fog ártani, ha tisztelt Doktor úr szót szól a betegünk érdekében. Én dr. Maybaum úrnak azt válaszoltam, hogy részemről nem tartom ajánlatosnak, hogy dr. Schreiner oda kerüljön valamelyik nővérükhöz: szegényes viszonyok közt élnek azok, és talán a legnagyobb lábmozgatás mellett sem részesülhetne nálunk a beteg a kellő ügyes gondozásban; meg aztán, ha, mint írta, baj esik: mit tehetnek vele ők Belényesen egy 5.62. Grőzgyben? Schreiner nővérének nem is írtam e tervről: mert attól tartottam, hogy azok zaptva zaptnak majd az ajánlatot – és csak árthatnak fivérüknek. Ha igen tisztelt Doktor úr mégis jónak látja, hogy Schreiner a nővérei valamelyikéhez kerüljön: szívesebben talán ily értelemben írni dr. Maybaum úrnak, vagy, esetleg, ennekem, és én megterveném a dolgot az itteni rokonokkal.

Mélyen tisztelt Tanár úrnak igaz tisztelője:

Kecskeméti Lipót.

Nagyvárad,
903. április 2.